12/06/2019

Γιατί ο Άγιος Βασίλειος έμεινε ως Μέγας στην ιστορία

/ Γνώμες

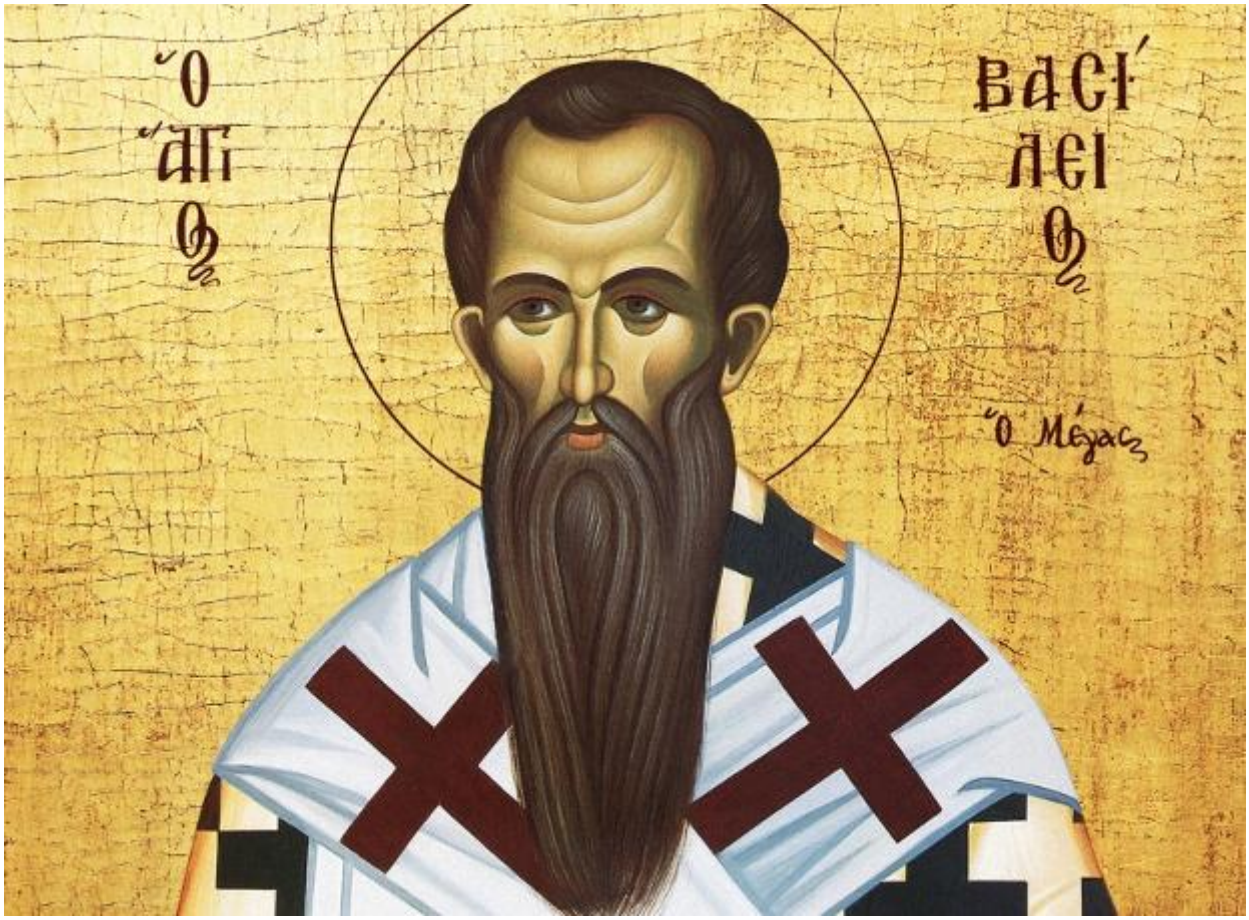

Ο Αγιος Βασίλειος πρώτα πρώτα μοίρασε την περιουσία του στους φτωχούς δεν κράτησε τίποτα για τον εαυτό του. Από πολύ νέος γύμναζε τον εαυτό του στο πνεύμα και τον έβαζε σε σκληραγωγίες, και όπως λένε, άλλο δρόμο δεν γνώριζε εκτός αυτόν που οδηγούσε στο πανεπιστήμιο και στην εκκλησία. Σε μεγάλες επιδημίες που ταλαιπωρούσαν τον λαό αυτός ήταν παρών και βοηθούσε σωματικά και ψυχικά διδάσκοντας την πίστη του Χριστού. Ο Αγιος Βασίλειος ήταν πολύ αυστηρός με αυτούς που ξέφευγαν από την σωστή πίστη, έλεγε και έγραφε την αλήθεια θαρραλέα και μάλιστα δεν δίστασε να ελέγξει ακόμη και αυτοκράτορες. Με το κύρος που τον διέκρινε αγωνίσθηκε με σθένος εναντίον των αιρέσεων και συνέβαλε τα μέγιστα στο να διαφυλαχθή ανόθευτη η πίστη και αναλλοίωτη η μέθοδος θεραπείας και ο τρόπος σωτηρίας του ανθρώπου.

Ο Μ. Βασίλειος, εκτός των άλλων θαυμάσιων και θείας εμπνεύσεως έργων του, έγραψε και την εκτενή και κατανυκτική Θεία Λειτουργία, που, μετά την

επικράτηση της συντομότερης Θείας Λειτουργίας του Αγ. Ιωάννου του Χρυσοστόμου, τελείται 10 φορές το χρόνο: την 1η Ιανουαρίου (όπου γιορτάζεται και η μνήμη του), τις πέντε Κυριακές της Μ. Τεσσαρακοστής, τις παραμονές των Χριστουγέννων και των Θεοφανείων, τη Μεγ. Πέμπτη και το Μέγ. Σάββατο.

Ο Άγιος έγραψε πολλά για την καθοδήγηση των χριστιανών, ίδρυσε μοναστήρια, όπου αρκετοί μαθητές του αφιερώθηκαν στον Θεό. Είναι δε γνωστός στους πολλούς κυρίως για την κοινωνική του δράση, η οποία όμως αποτελεί καρπό της νηπτικής του ζωής.

Ο Άγιος Βασίλειος, βοηθούσε πάντοτε τους αδικημένους και κουρασμένους, τους πεινασμένους και τους αρρώστους, ανεξάρτητα από το γένος, τη φυλή και το θρήσκευμα. Ίδρυσε και καθιέρωσε τη διανομή αγαθών -τρόφιμα ρούχα, χρήματα και κάθε είδους βοήθεια σε φτωχές οικογένειες άπορους κ.λπ. Το πιο σπουδαίο του έργο ήταν η οργάνωση της ελεημοσύνης και φιλανθρωπίας στην επαρχία του, έφτιαξε κοντά στην Καισάρεια μια ολόκληρη πόλη από φιλανθρωπικά ιδρύματα, γηροκομεία, νοσοκομεία, πτωχοκομεία, ξενοδοχεία, ορφανοτροφεία κ.α.

Η πόλη αυτή ονομάσθηκε «Βασιλειάδα». Φανταστείτε τι ανακούφιση θα ένιωθαν τότε οι φτωχοί, τα ορφανά, οι γέροι, οι ταξιδιώτες, η Καισάρεια είχε γίνει μια μεγάλη οικογένεια με πατέρα τον Αγιο Βασίλειο τον επίσκοπό της. Η “Βασιλειάδα”, που αποτελεί, δια μέσου των αιώνων, πρότυπο έργο ανθρωπιάς και κοινωνικής προσφοράς, είναι δημιούργημα της γλυκύτατης καρδιάς του, της πεπληρωμένης από την χάρη του Παναγίου Πνεύματος, καρπός του οποίου είναι η αγάπη. Η ανιδιοτελής αγάπη, που τον “εξανάγκαζε” να φθάνη μέχρι το σημείο να περιθάλπη και τους λεπρούς, μάλιστα δε να τους περιποιείται ο ίδιος προσωπικά και το πιο παράδοξο, να ασπάζεται και τις πληγές τους με την ίδια ευλάβεια που ασπαζόταν την εικόνα του Χριστού και των Αγίων. Για να κατανοηθή το μέγεθος της αγάπης και της θυσίας του πρέπει να σημειωθή ότι η λέπρα την εποχή εκείνη ήταν ανίατη και μεταδοτική ασθένεια και ότι οι λεπροί ζούσαν μακριά από τις πόλεις, διωγμένοι και απομονωμένοι χωρίς την φροντίδα κανενός. Τον αγαπούσαν τόσο πολύ που στην κηδεία του σημειώθηκαν λιποθυμίες!

Ἀπολυτίκιο. Ἦχος α’.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος σου, ὡς δεξαμένην τὸν λόγον σου· δι’ οὗ θεοπρεπῶς ἐδογμάτισας, τὴν φύσιν τῶν ὄντων ἐτράνωσας, τὰ τῶν ἀνθρώπων ἤθη κατεκόσμησας. Βασίλειον ἱεράτευμα, Πάτερ Ὅσιε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον. Ἦχος δ’. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὤφθης βάσις ἄσειστος τῇ Ἐκκλησίᾳ, νέμων πᾶσιν ἄσυλον, τὴν κυριότητα βροτοῖς, ἐπισφραγίζων σοῖς δόγμασιν, Οὐρανοφάντορ Βασίλειε Ὅσιε.

Μεγαλυνάριον.

Τὸν οὐρανοφάντορα τοῦ Χριστοῦ, μύστην τοῦ Δεσπότου, τὸν φωστῆρα τὸν φαεινόν, τὸν ἐκ Καισαρείας, καὶ Καππαδόκων χώρας, Βασίλειον τὸν μέγαν, πάντες τιμήσωμεν.